

Gerçeğin İçinde Sürrealist Resimler Gibi Muammer Gündüz

— Okur_ · 02 Eylül 2016

GERÇEĞİN İÇİNDE SÜRREALİST RESİMLER GİBİ

Gecenin dibinde bekçi gibiyim, okkalı sitemlerim, kaç santigrat derece olduğunu bilmediğim sigaram ve gecenin inleri, cinleri, perileri eşliğinde fikirlerimi arşınıyorum. Ahmet Kaya'dan şarkı mırıldanıyor ağaçlar.

Koroya katılan cinlerin kulağına "Şu kalbimde yüzüstü yatan kızı çok seviyorum" diyorum. Gecenin alnının çatında bir maestro gibiyim.

Şarkı mırıldanıyor hala içimde: "Anam gider Allah Allah, kızım düşmüş sokağa... Anam gider Allah Allah dölüm düşmüş sokağa..." sözlerini tekrar eden Ahmet Kaya'nın müziğine bir kez daha hayran kalıyorum.

Uykum karışık, zihnim bulanık, gündüz ise prematüre doğar halde...

Mesaiye yetişirken perilerin cenaze törenine katılan cin gibi kendimi zinde hissediyorum.

Uykum yatağında yarım kalmış, güne sözcüklerimle tokat atıyorum.

Tekme tokat girişiyorum "her şey hayâl" diyerek yüreğimin bir köşesinde fetva veren gerçekçilere!

Bugün değil diyorum. Bugün değil.

Gerçeğin içinde sürrealist resimler gibi ilerliyorum. Cebimden bir sigara çıkarıp güneşin dibinde ateşliyorum. Saatler sankilerin arasına sıkışmış bir dilenci gibi dakika dileniyor zamandan. Ve ilerliyor servis. Bende servis gibi ilerliyorum.

Son zamanlar göbeğime teras kat çıkan yağlarımı "Sevgiliyi özlerken" eritiyorum.

Ve bu kampüsün ortasında "Öyle bir yerdeyim ki, ne karanfil ne kurbağa var" diyerek güne başlıyorum.

Muammer Gündüz